

Čl. 15: Čtvrté přikázání desatera se týká rodiny, její vnitřní soudržnosti; dalo by se říci – její solidarity. Ve formulaci přikázání není rodina výslovně zmíněna. Ve skutečnosti se však jedná právě o ni. K vyjádření mezigeneračního společenství *nemohl božský zákonodárce nalézt vhodnější slovo než:* „Cti...“ (Ex 20,12). Máme před sebou jiný způsob vyjádření toho, co je rodina. Tato formulace nevyzdvihuje rodinu „uměle“, ale vynáší na světlo její subjektivitu a práva, která z ní vyplývají. Rodina je společenství s mimořádně silnými mezosobními vztahy: mezi manželi, mezi rodiči a dětmi, mezi generacemi. Je to společenství, které musí být zajištěno mimořádným způsobem. A Bůh pro ně nemohl najít lepší záruku než: „Cti!...“

Je mezosobní vztah uvedený ve čtvrtém přikázání jednostranný? Ukládá jen povinnost ctít pouze rodiče? V doslovném smyslu ano. Nepřímo však můžeme mluvit také o „úctě“, která *náleží dětem od rodičů*. „Cti“ znamená: uznej! To znamená: dej se vést přesvědčivým uznáním osoby, především osoby otce a matky, a potom uznáním osob ostatních členů rodiny. Úcta je postoj založený na nezištnosti. Dalo by se říci, že je to „upřímné darování se jedné osoby osobě druhé“, a v tomto smyslu se shoduje s láskou.

Vyžaduje-li čtvrté přikázání úctu k otci a k matce, vyžaduje ji také k dobru rodiny. Právě proto však klade požadavky i na samotné rodiče. Jakoby rodičům připomínalo: jedněte tak, aby vaše chování *zasluhovalo úctu* (a lásku) vašich dětí! Nenechte zapadnout Boží požadavek úcty, která vám má být vzdávána, do „morálního prázdna“! Jedná se tedy o *vzájemnou úctu*. Přikázání „cti svého otce a svou matku“ nepřímo říká rodičům: ctěte své syny a své dcery. Zasluhují si to, protože existují, protože jsou takoví, jací jsou: to platí od prvního okamžiku početí. Tím přikázání vyjadřuje vnitřní pouto rodiny a osvětluje základ její vnitřní soudržnosti.

Církevní otcové v křesťanské tradici nazývali rodinu „domácí církví“ nebo „malou církví“. Tím měli na mysli civilizaci lásky jako možný systém života a lidského soužití. „Být spolu“ jako rodina, být jedni pro druhé, vytvářet společný prostor, v němž by našel sebezpotvrzení každý člověk jako takový, v němž by našel sebezpotvrzení „tento“ konkrétní člověk. Někdy se jedná o osoby tělesně nebo duševně postižené, jichž se takzvaně „pokroková“ společnost raději zbavuje. Takové společnosti se může podobat i rodina. Stává se jí, když se chvatně zbavuje toho, kdo je starý, postižený znetvořením nebo nemocí. Jedná tak, protože jí schází víra v Boha, *pro něhož „všichni žijí“* (Lk 20,38) a všichni jsou povoláni k plnosti Života.

Ano, *civilizace lásky je možná, není to utopie*. Je však možná jen díky trvalému a živému vztahu s „Bohem a Otcem našeho Pána Ježíše Krista, od něhož mají původ všechny rody na nebi i na zemi“ (srov. Ef 3,14–15), od něhož mají původ všechny lidské rodiny.

Převzato z materiálu ostravsko-opavské diecéze pro přípravu dětí, mládeže a manželů (rodin) na Národní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou v sobotu 30. 8. 2014

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
1.6.	7. velikonoční	Sk 1,12-14	1Pt 4,13-16	Jan 17,1-11a
8.6.	Seslání Ducha Sv.	Sk 2,1-11	1Kor 12,3b-7.12-13	Jan 20,19-23
15.6.	Nejsvětější Trojice	Ex 34,4b-6.8-9	2Kor 13,11-13	Jan 3,16-18
22.6.	12. v mezidobí	Jer 20,10-13	Rim 5,12-15	Mt 10,26-33
29.6.	Petr a Pavel	Sk 12,1-11	2Tim 4,6-8.17-18	Mt 16,13-19
6.7.	14. v mezidobí	Zach 9,9-10	Rim 8,9.11-13	Mt 11,25-30

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
 Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
 tel. : 474651396
 e-mail: dvojlitek.chomutov@seznam.cz
 web: www.farnostchomutov.cz

100. ČÍSLO

Červen 2014

Milí čtenáři,

vstoupili jsme do měsíce června, v němž vzdáváme úctu Nejsvětějšímu Srdci Páně. O něm a jeho oslavě říká svatý Jan Pavel II. tato slova:

Oslavovat Kristovo Srdce, to znamená obracet se k nejintimnějšímu středu osoby Spasitele. A ten střed Písmo svaté identifikuje právě s jeho Srdcem, sídlem lásky, která vykoupila svět. Jestliže už lidské srdce představuje nezbadatelné tajemství, které zná jen Bůh, čím vznešenější je Ježíšovo Srdce, v němž tepe život samého Slova Božího! V něm, jak krásně naznačují litanie k Božskému Srdci, v nichž se zrcadlí Písma, jsou všechny poklady moudrosti a vědění a celá plnost božství.

Aby Bůh spasil člověka, který se stal obětí vlastní neposlušnosti, chtěl mu dát „nové srdce“ věrné jeho vůli lásky. Toto Srdce Krista, mistrovské dílo Ducha svatého, jež začalo bít v Mariině panenském lůně a jež bylo probodeno kopím na kříži, se tak pro všechny stalo nevyčerpatelným pramenem věčného života. Toto Srdce je nyní zárukou naděje pro každého člověka. Jak je pro současné lidstvo nezbytné toto poselství, jež vyvěrá z kontempace Kristova Srdce! Vždyť kde jinde, ne-li v onom prameni, bude moci načerpat hojné zásoby mírnosti a odpuštění, které jsou potřebné pro vyléčení úporných konfliktů, v nichž je prolévána krev?

Ježíšovu milosrdnému Srdci bych rád svěřil zvláštním způsobem všechny, kdo nežijí v míru s Bohem i mezi sebou. Toto Srdce, jež bylo naplněno potupami, nikdy neživilo city nenávisti nebo pomsty, ale prosilo o odpuštění pro své katy. Toto Srdce ukazuje jedinou cestu, jak vyjít ze spirály násilí: cestu uklidnění duší, vzájemného pochopení a smíření. (Z promluvy sv. Jana Pavla II. při modlitbě Anděl Páně 23. června 2002, redakčně upraveno)

I my potřebujeme toto povzbuzení. Ať je tedy i pro nás Nejsvětější Srdce našeho Pána útočištěm a zdrojem pokoje, odpuštění, smíru a lásky, bez kterých zde na zemi člověk nemůže žít.

Krásné dny přeje P. Radim

STANE SE

MĚSÍC ČERVEN JE ZASVĚCEN ZVLÁŠTĚ BOŽSKÉMU SRDCI PÁNĚ.

- V neděli **1.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.
- Ve čtvrtek **5.6. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **6.6. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků a ministrantů.
- V sobotu **7.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.

V sobotu 7.6. v 17.00 hod. oslavíme Pannu Marii v **kapliče ve Voděradech** a prožijeme vigílii Letnic. **Všichni jste srdečně zváni k této přípravě na Slavnost Seslání Ducha svatého.**

- V neděli **8.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova.
- V pondělí **9.6. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na děkanství.
- Ve čtvrtek **12.6. v 17.00 hod.** bude na děkanství setkání manželat.

Ve čtvrtek **19.6.** je **Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo)** po večerní mši sv., která začíná v 18.00 hod., bude jako již každoročně průvod ke sloupu Nejsvětější Trojice s požehnáním obyvatelům našeho města. Prosíme zvláště děti, aby se aktivně zapojily do vytvoření slavnostního průvodu.

- V pátek **20.6. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V sobotu **21.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.

V neděli **22.6. v 15.00 hod. bude v Jirkově** na farní zahradě opékání buřtíků na zakončení školního roku. Děti, Broučci, mládežníci a rodiče ☺ Všichni jste srdečně zváni!!!

- V pondělí **23.6. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na děkanství.
- V pátek **27.6. v 18.00 hod.** je **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** a zároveň bude **děkovná mše sv. v děkanském kostele za uplynulý školní rok**, všichni jste zváni a zvláště naši školáci s rodiči.

V sobotu **28.6. v 10.30 hod.** bude poutní mše sv. v **kostele sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova.** Všichni jste srdečně zváni!!!

- V sobotu **28.6.** začínají Farní chaloupky pro děti a mládež.

SV. ANTONÍN – ŘEČ JE ŽIVÁ, MLUVÍ-LI SKUTKY

V červnu si připomínáme svátek františkánského kněze a učitele církve, sv. Antonína z Padovy. Je proslulý svým řečnickým uměním (i ryby v Rimini připluly ve značném množství ke břehu, aby mohly poslouchat jeho kázání, kterým lidé pohrdli.), proto přinášíme úryvek jeho kázání na téma Letnic.

Ten, kdo je naplněn Duchem Svatým, mluví rozličnými jazyky. Různé jazyky jsou různá svědectví o Kristu, například pokora, chudoba, trpělivost a poslušnost. Těmito jazyky mluvíme, když je uskutečňujeme na sobě, a tím ukazujeme jiným. Řeč je živá, mluví-li skutky. Prosím tedy, ať zmlknou slova a mluví skutky. Jsme plní slov, ale skutky žádné; proto jsme

prokleti od Pána, neboť on proklel fíkovník, na němž nenalezl plody, ale jen listí. Svatý Řehoř praví: "Pro kazatele platí zákon, aby konal, co káže." Marně se chlubí znalostí zákona, kdo svými skutky popírá, co učí.

Apoštolové mluvili, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. Blahoslavený, kdo mluví tak, jak mu to vnukne Duch Svatý, a ne jak ho navádí jeho vlastní duch. Někteří lidé totiž mluví ze svého ducha, kradou slova druhých, vydávají je za svoje a přivlastňují si je. O takových a jim podobných říká Pán u Jeremiáše: Já přijdu na proroky, kteří druhým kradou má slova. Hle, přijdu na proroky – praví Hospodin – kteří pořád melou svým jazykem a říkají: "Hospodinův výrok." Hle, přijdu na proroky, kteří mají lživé sny – praví Hospodin – kteří je vypravují a svádějí můj lid svou lží, svým chvástáním. Neposlal jsem je a nic jsem jim neuložil, nijak neprospívají tomuto lidu – praví Hospodin.

Mluvme tedy tak, jak nám Duch Svatý vnukne, abychom promlouvali. Prosme ho pokorně a oddaně, ať sešle svou milost, abychom dovršili den letnic – padesátý den – dokonalostí pěti smyslů znášenou plněním desatera, abychom byli plni mocného ducha lítosti nad svými hříchy a zapálení ohnivými jazyky k vyznávání víry, a tak abychom jednou směli spatřit v plnosti světla uprostřed svatých slávu trojjediného Boha.

Z KATECHISMU O DUCHU SVATÉM

731: V den letnic (po skončení sedmi velikonočních týdnů) se naplňuje Kristova Veliká noc sesláním Ducha svatého: ten se projeví, je dán a sdělen jako božská osoba: Kristus Pán ze své plnosti štědře vylévá Ducha.

732: V tento den je konečně plně zjevena Nejsvětější Trojice: Od toho dne je království, hlásané Kristem, otevřeno těm, kdo v něho věří: v pokoře těla a ve víře se již podílí na společenství Nejsvětější Trojice. Duch svatý svým příchodem, který nepřestává, uvádí svět do „posledních časů“, do doby církve, do již zděděného, ale ne ještě dovršeného království: „Spatřili jsme pravé Světlo, přijali jsme nebeského Ducha, našli jsme pravou víru: klaníme se nedílné Trojici, neboť ona nás spasila.“

733: „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8.16) a láska je první dar, jsou v ní totiž zahrnuty všechny ostatní. Tato „Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,5).

739: Protože je Duch svatý Kristovým Pomazáním, je to sám Kristus, hlava Těla, kdo jej vylévá do svých údů, aby je živil, uzdravoval, aby organizoval jejich vzájemné působení, aby je oživoval, posílal vydávat svědectví a zapojoval je do své oběti Otci a do svých přimluv za celý svět. Kristus sděluje svého Ducha svatého a posvětitelů údům svého Těla skrze svátosti církve.

741: „Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit“ (Řím 8,26). Duch svatý, tvůrce Božích děl, je učitelem modlitby.

742: „Protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: Abba, Otče“ (Gal 4,6).

743: Od počátku až do skonání časů, když Bůh posílá svého Syna, posílá vždycky i svého Ducha: jejich poslání je společné a neoddělitelné.